

klagoskriften, ingavs redan vid förhandlingarnas öppnande och har från början lytt på kätteri. Det följer därav, att sammansvärjelsebrevet inte kan ha spelat den oförmedlade och på grund därav helt omvälvande roll, som Paludan-Müller tillskriver det. Men är brevet därför endast »ett bestyrkande moment»?

Erslevs framställning har alltid verkat bestickande. Den har hittills inte motsagts. Dess värde vilar emellertid helt på den statistik den innehåller. Är denna statistik riktig?

Det låter sig inte bortresonneras, att Erslev i denna statistik förbisett ett flertal faktorer. Av de 10 i sammansvärjelsebrevet, som skall ha gått fria och överföres på plussidan i hans argumentering, var, efter allt att döma, två vid tiden för blodbadet redan avlidna¹, och av de återstående befann sig då och senare med visshet en, biskop Arvid av Åbo, utom räckhåll, en annan, biskop Hans Brask, i den ställning att han kunde styrka sin skuldlöshet². Om en tredje, biskop Otto av Västerås, gällde det, att han, kosta vad det ville, måste räddas — anklagelsen löd på förbrytelser även mot honom, och hade han stämplats såsom kättare, hade den blivit i denna del irrelevant. Antalet 10 är därmed reducerat till 5. Men även denna siffra tål säkert en beskärning. I samma ställning som Arvid av Åbo eller Hans Brask kan ännu någon ha varit; för övrigt behöver inte alla de 5 ha beseglat. Med beaktande av dessa faktorer, och att talet 5, inte 3, är det otvivelaktigt riktiga på de avrättade³, bland dessa då inte inräknade 2 även i klagoskriften nämnda, upp-

¹ Väpnaren Johan Jönsson var enligt Helgalekamensgillet i Stockholm handlingar död 1519; väpnaren Bengt Abjörnsson omtalas i varje fall sista gång i samband med mötet i Arboga i december 1518. Carlsson i sv. Hist. tidskr. 1920, 142.

² Ovan s. 18; Svaning, 377; Olavus Petri, 329.

³ Jmfr listan hos Erslev, 149. Om de två, för vilka här står frågetecken i avrättningskolumnen, Christiern Bengtsson (Oxenstierna) och Bengt Gylta kan följande upplysas. Den förre har ingenstädes påträffats i handlingar efter blodbadet (Carlsson i sv. Hist. tidskr. 1920, 142) och upptages i Svanings lista över de avrättade (Svaning, 375). Den senare förekommer lika litet efter den 8 november och anges av Huitfeldt, VII, 156, såsom avrättad.